

การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู อนุสิทธิ์ พันธกล้า

DEVELOPMENT OF TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT SKILLS THROUGH ENGLISH LANGUAGE CAMP FOR PRE-SERVICE TEACHERS ANUSIT PANKLAM

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูผ่านค่ายภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 5751201 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และการทดสอบค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.52, S.D.=0.33) และ 2) ผลการพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$) = 4.45, S.D.=0.34)

คำสำคัญ : ค่ายภาษาอังกฤษ / ทักษะการจัดการเรียนรู้/ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop teaching and learning management skills through English language camp for pre-service teachers and 3) study ideas of pre-service teachers on interpersonal skill and responsibility. The sample used for the study consisted of thirty-nine students, year four, major of English faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand which was selected by using purposive sampling. The research instruments were questionnaire of teaching and learning management skills and questionnaire of the interpersonal skill and responsibility.

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

The data were analyzed by mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and t-test dependent. The results of the research were 1) Teaching and learning management skills of pre-service teachers were at the highest level ($(\bar{x})=4.52$, S.D.=0.33) and 2) Interpersonal skill and responsibility of pre-service teachers were at high level ($(\bar{x}) = 4.45$, S.D.=0.34).

Keywords : English language camp / Teaching and learning management skills/
Interpersonal skill and responsibility

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน สังคม ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้นำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาพัฒนากระบวนการคิดได้อย่างหลากหลายและสามารถนำความรู้ที่พัฒนามาประดิษฐ์ คิดค้น สร้างความเจริญให้แก่โลกเอียงยุคปัจจุบัน เช่นเดียวกันการศึกษาในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา นักการศึกษาเชื่อว่าการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ สถาบันอุดมศึกษาไทยในฐานะเป็นกลไกในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญทำหน้าที่ผลิตกำลังคนที่เป็นมันสมองของชาติเพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาคุณธรรมโดยเฉพาะคณะที่เปิดสอนบุคคลที่กำลังเตรียมตัวเป็นครู ปัญหาของการผลิตครูคือปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการผลิตครูและกระบวนการเรียนการสอนนักศึกษาครู ดังนั้น ก่อนที่นักศึกษาเหล่านี้จะออกไปประกอบวิชาชีพครูจะต้องให้มีความรู้ความสามารถในการสอน วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่จะต้องใช้เวลาในการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ การฝึกอบรมเพื่อให้มีประสบการณ์มีมาตรฐาน วิชาชีพครู มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ต้องรับภาระหน้าที่สำคัญต่อสังคมในการพัฒนาคน อนาคตของนักเรียนขึ้นอยู่กับการทำงานของครูเพราะครูเป็นผู้ให้ผู้เติมเต็ม ผู้มีเมตตา สอนคนจากที่อ่านหนังสือไม่ได้ให้สามารถอ่านได้ สอนคนที่ไม่มีความรู้ให้มีความรู้ นักศึกษาที่เรียนทางวิชาชีพครูซึ่งจะทำหน้าที่ครูในอนาคตจึงเป็นบุคคลที่สังคมตั้งความหวังไว้มากและให้ความเคารพยกย่องว่าเป็นบุพนิยบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมาก (ทัศนา ประสานตรี, 2555)

ปัจจุบันสภาพปัญหาครูขาดเทคนิคในการจัดการเรียนรู้มีนักวิจัย นักวิชาการ หลายท่านที่ได้ให้ปัญหา ไว้ดัง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) ได้กล่าวไว้ว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาวิชาเอก ในกลุ่มสาระที่สอน มีภาระงานมาก ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีการวัดผลประเมินผลไม่เหมาะสม ขาดการนิเทศการพัฒนาครู ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน ผู้สอนขาดทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ขาดอัตรากำลังของศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ สุกญา นันทะชัย (2552) ทำการวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาพิเศษของโรงเรียน แก่นนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 จากการวิจัยพบว่า ด้านปัญหากระบวนการเรียนการสอนคือ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีเทคนิควิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพระครูธรรมศาสนโศภิต (2550) ที่ทำการวิจัย เรื่องปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของคุรุระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาอำเภอเสเตา จังหวัดสงขลา จากการวิจัย พบว่าผู้สอนไม่ได้จบวิชาพระพุทธศาสนาโดยตรง คู่มือที่ใช้ในการประกอบการทำแผนการสอนมีน้อย โรงเรียน ได้รับเอกสารการสอนซ้ำ เช่น แผนการสอนและจุดประสงค์การเรียนรู้ยังไม่คำนึงถึงความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่แหล่งการเรียนรู้ และจากผลการดำเนินงานในการพัฒนาคุณภาพ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ยังประสบปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่พบในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ส่วนใหญ่นั้น พบว่า ครูบางส่วนยังคงจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการท่องมากกว่าการต่อยอดทางความคิดเพราะครูเป็นผู้บอกถ่ายทอด องค์ความรู้ นักเรียนขาดทักษะและกระบวนการคิด การใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน และท้องถิ่นครูส่วนใหญ่ยังยึดติดกับแนวคิดแบบเดิมยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนการสอน (ปนัดดา อามาตรและคณะ, 2560)

การพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จะต้องเป็นอย่างมาก เนื่องจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรเป็นคณะที่มีภารกิจในการผลิต บัณฑิตครู มุ่งส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาที่เรียนวิชาชีพครูให้เป็นผู้มีความเป็นครู ให้เป็นผู้ที่รอบรู้ในวิทยาการต่าง ๆ ที่สามารถถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนได้ตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดในเรื่องสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้และการมีทักษะการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างดี Romine (1974) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องบรรยากาศการสอนที่ผลการวิจัย พบว่า บรรยากาศการสอนที่ดีสามารถทำให้การสอนมีประสิทธิภาพคือ 1) ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ผู้สอนต้องเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่ตนสอน 2) ด้านการจัดและเตรียมการสอนเช่น เตรียมการสอนอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่สอนรวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ 3) ด้านผลการเรียนที่ผู้เรียนได้รับเช่น ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือกทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนไม่ใช่เป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว 4) ด้านการเสนอเนื้อหาเช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด 5) ด้านการประเมินผลการนำเสนอข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงการเรียนรู้ เช่น เมื่อมีการทำรายงานหรือสอน เมื่อตรวจแล้วผู้สอนจะต้องเร่งรีบเสนอผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบและแจ้งด้วยว่าทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น 6) ด้านการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม เช่น การจัดเวลาเพื่อสอนผู้เรียนเป็นกลุ่มพิเศษจากการสอนปกติ เป็นต้น

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเข้ามาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเพราะเนื่องจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้นเป็นกิจกรรมที่ได้บูรณาการของศาสตร์การสอนและเทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับค่าย หลักการจัดค่ายภาษาอังกฤษ จิตวิทยาการจัดค่ายสำหรับผู้เรียนวัยต่าง ๆ กิจกรรมการสื่อสารสำหรับค่ายภาษาอังกฤษ การนัดหมายการสำหรับค่ายภาษาอังกฤษ

เพลงสำหรับค่ายภาษาอังกฤษ เกมสำหรับค่ายภาษาอังกฤษ และการเสริมแรงและการประเมินผลค่ายภาษาอังกฤษ

และในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้มีทั้งหมดจำนวน 16 สัปดาห์ และในระหว่างสัปดาห์ที่ 12-15 นักศึกษาจะต้องดำเนินการทำโครงการสำหรับการจัดค่ายภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยนักศึกษาแต่ละคนจะต้องดำเนินการดังนี้ 1) ทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) คนละ 1 แผน จำนวน 4 แผน ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้ที่เน้นทั้ง 4 ทักษะของภาษาอังกฤษ ได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยหลักการการทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องดำเนินการตามขั้นตอนของหลักวิชาการของหลักสูตร เช่น การวิเคราะห์หลักสูตร การเขียนแผนตามขั้นตอนที่กำหนด ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องศึกษาและบูรณาการความรู้ที่ได้จากรายวิชาจัดทำแผนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่นการนันทนาการ เพลงและเกม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข 2) นักศึกษานำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อรับการประเมินและการวิพากษ์ ให้เป็นไปตามกระบวนการที่กำหนด 3) สาธิตการจัดการเรียนรู้ (Microteaching) โดยเลือกมา 1 แผนการจัดการเรียนรู้ 4) จัดทำโครงการค่ายภาษาอังกฤษ 5) ออกบริการวิชาการค่ายภาษาอังกฤษตามโรงเรียนเป้าหมายที่กำหนดหรือโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 6) ประเมินผลการจัดค่าย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะการสอนกับนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านรายวิชาค่ายภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดทักษะการจัดการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูผ่านค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษรหัส 5751201 ที่กำลังศึกษาอยู่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มเจาะจง

ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยทำการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง เริ่มในสัปดาห์ที่ 12 - 15 จากการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 16 สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ค่ายภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ทักษะการจัดการเรียนรู้
- ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 5751201 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมืองานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 6 ข้อ โดยมีรายละเอียดของการสร้างเครื่องมือแต่ละฉบับดังนี้

1. แบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการสร้างแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้จากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้กำหนดเป็นประเด็นในการประเมินเป็น 10 ด้าน ได้แก่

1) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเริ่มต้นทำการสอนเพื่อดึงความสนใจให้ผู้เรียนพร้อมที่จะติดตามบทเรียนต่อไป

2) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการใช้จากกริยาท่าทางในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพอใจและสนใจโดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพ และความสามารถในการสื่อความหมายระหว่างข้าพเจ้ากับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย

3) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการอธิบายเพื่อแสดงรายละเอียดและยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจหายจากข้อสงสัย เกิดความชัดเจนในสิ่งนั้น รวมทั้งขยายความในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้นซึ่งอาจกระทำได้โดยการบอก การตีความ การสาธิต การยกตัวอย่าง ฯลฯ เพื่อให้การอธิบายเป็นที่เข้าใจได้ง่ายข้าพเจ้าอาจจะใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการอธิบายเพื่อจะช่วยให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจความหมายได้ดีขึ้น

4) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการเร้าความสนใจเพื่อจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนและติดตามกิจกรรมโดยตลอดไม่เบื่อหน่ายรวมทั้งพยายามใช้เทคนิคต่าง ๆ มากกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยู่ตลอดเวลา

5) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำถามเพื่อนำให้นักเรียนคิดเป็นสิ่งที่การที่จะให้บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์ดังกล่าวข้าพเจ้าควรมีวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ มากมาย และข้าพเจ้าเข้าใจว่าการใช้คำถามจะมีประสิทธิภาพได้นั้นข้าพเจ้าจะต้องเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการถามเป็นอย่างดี

6) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้นเพราะอุปกรณ์การสอนจะเป็นจุดรวมความสนใจที่สามารถเพิ่มความ เป็นรูปธรรมและความเป็นจริงต่อการเรียนรู้ได้มากขึ้น อีกทั้งอุปกรณ์การสอนจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความคิด มองเห็นเรื่องราวหรือสิ่งที่เรียนรู้ได้ถูกต้องและสามารถจดจำเรื่องราวได้แม่นยำ

7) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการใช้กระดานเพื่อสื่อความหมาย และเสริมความเข้าใจในบทเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและต้องใช้กระดานดำให้ถูกต้องตามหลักการ และใช้ให้คุ้มค่าโดยอาจใช้วาดภาพ ใช้ติดแผนภูมิ ใช้ฝึกการเขียนของผู้เรียน ฯลฯ เป็นต้น

8) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียน เช่น การใช้ คำชมเชย หรือแสดงพฤติกรรมที่ปรารถนาดีแก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนและมีความ เชื่อมั่นในตนเอง

9) ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในการสรุปบทเรียนเพื่อให้นักเรียน รวบรวมความคิด ความเข้าใจของตนเองจากการเรียนรู้ที่ผ่านมาว่าได้สาระสำคัญ หลักเกณฑ์ หลักการ หรือแนวคิดสำคัญในช่วงการสอนนั้นอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อนักเรียนจะได้รับประเด็นสำคัญของบทเรียน ได้ถูกต้องว่ามีอะไรบ้างและจะนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้อย่างไร

10) ข้าพเจ้าสามารถออกแบบการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนได้ใน ทุกระดับ

1.3 กำหนดเกณฑ์ของแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ แบบรูบริกส์ (Rubrics) ประเภทแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) โดยใช้แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลความว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลความว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 แปลความว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 แปลความว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลความว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

1.4 นำแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอ ต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการ วัดผลและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความ สอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.5 นำแบบสอบถามการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยใช้กับกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้

2. แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการสร้างแบบประเมินจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กำหนดเป็นประเด็นในการประเมินเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงานได้

3) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชามาขึ้นในประเด็นที่เหมาะสมได้

4) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่มมากขึ้น

5) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้

6) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.3 กำหนดเกณฑ์ของการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบแบบรูบริกส์ (Rubrics) ประเภทแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) โดยใช้แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง สูงที่สุด 4 หมายถึง สูง 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลความว่า ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลความว่า ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แปลความว่า ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แปลความว่า ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลความว่า ระดับน้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 นำแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ รหัส 5751201 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 39 คนซึ่งเป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 1. แบบสอบถามการพัฒนาทักษะการสอน จำนวน 10 ข้อ
- 2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับพัฒนาการด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 6 ข้อ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดช่วงระยะการดำเนินการทดลอง

2. ขั้นตอนทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง เริ่มในสัปดาห์ที่ 12 - 15 จากการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 16 สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยสอนนักศึกษาในกลุ่มทดลองด้วยตนเอง

3. ขั้นตอนหลังการทดลอง หลังจัดการเรียนรู้ครบตามกำหนดระยะเวลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 นักศึกษาเขียนแผนการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มตามทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนและมีขั้นตอนตามทักษะการจัดการเรียนรู้ 9 ขั้นตอนอย่างครบถ้วน

3.2 นำเสนอแผนการเรียนรู้การสอนต่อผู้สอนเพื่อประเมินโดยมีขั้นตอนการประเมินดังนี้

3.2.1 นักศึกษานำเสนอแผนการจัดการการเรียนรู้

3.2.2 ประเมินและวิพากษ์

3.2.3 นักศึกษาปรับปรุงแผนตามข้อเสนอแนะ

3.2.4 สาธิตการจัดการเรียนรู้ (Microteaching)

3.3 ประเมินพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

3.4 ประเมินพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้ผ่านคำภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ
รับผิดชอบต่อสำหรับรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้ผ่านคำภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้านำเข้าสู่บทเรียนเมื่อเริ่มต้นทำการสอนเพื่อดึงความสนใจให้ผู้เรียนพร้อมที่จะติดตามบทเรียนต่อไป	4.59	0.50	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าใช้วิธีการทำท่างานในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพอใจและสนใจโดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพ และความสามารถในการสื่อความหมายระหว่างข้าพเจ้ากับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย	4.38	0.59	มาก
3. ข้าพเจ้าอธิบายเพื่อแสดงรายละเอียดและยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจหายจากข้อสงสัย เกิดความชัดเจนในสิ่งนั้น รวมทั้งขยายความในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้นซึ่งอาจกระทำได้โดยการบอก การตีความ การสาธิต การยกตัวอย่าง ฯลฯ เพื่อให้การอธิบายเป็นที่เข้าใจได้ง่ายข้าพเจ้าอาจจะใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการอธิบายเพื่อจะช่วยให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจความหมายได้ดีขึ้น	4.46	0.51	มาก
4. ข้าพเจ้าสร้างความสนใจเพื่อจะช่วยให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนและติดตามกิจกรรมโดยตลอดไม่เบื่อหน่ายรวมทั้งพยายามใช้เทคนิคต่าง ๆ มากกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยู่ตลอดเวลา	4.44	0.60	มาก

รายการประเมิน	($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ
5. ข้าพเจ้าใช้คำถามเพื่อเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ซึ่งการที่จะให้บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์ดังกล่าวข้าพเจ้าควรมีวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ มากมาย และข้าพเจ้าเข้าใจว่าการใช้คำถามจะมีประสิทธิภาพได้ข้าพเจ้าจะต้องเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการถามเป็นอย่างดี	4.26	0.44	มาก
6. ข้าพเจ้าใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น เพราะอุปกรณ์การสอนจะเป็นจุดรวมความสนใจที่สามารถเพิ่มความเป็นรูปธรรมและความเป็นจริงต่อการเรียนรู้ได้มากขึ้น อีกทั้งอุปกรณ์การสอนจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มองเห็นเรื่องราวหรือสิ่งที่เรียนรู้ได้ถูกต้องและสามารถจดจำเรื่องราวได้แม่นยำ	4.59	0.50	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้าใช้กระดานดำหรือ white board เพื่อสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจในบทเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักการและใช้ให้คุ้มค่าโดยอาจใช้วาดภาพ ใช้ติดแผนภูมิ ใช้ฝึกการเขียนของผู้เรียน ฯลฯ เป็นต้น	4.59	0.50	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียน เช่น การใช้คำชมเชย หรือแสดงพฤติกรรมที่ปรารถนาดีแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.51	0.60	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าสรุปบทเรียนเพื่อให้นักเรียนรวบรวมความคิด ความเข้าใจของตนเองจากการเรียนรู้ที่ผ่านมาว่าได้สาระสำคัญ หลักเกณฑ์ หลักการ หรือแนวคิดสำคัญในช่วงการสอนนั้นอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนจะได้รับประเด็นสำคัญของบทเรียนได้ถูกต้องว่ามีอะไรบ้างและจะนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้อย่างไร	4.62	0.54	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าสามารถออกแบบการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนได้ในทุกระดับ	4.72	0.56	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	4.52	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพรู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.52, S.D.=0.33) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 10) ข้าพเจ้าสามารถออกแบบการสอนแบบเชิงรุกให้เหมาะกับผู้เรียนได้ในทุกระดับ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.72, S.D.=0.52) รองลงมาคือ ข้อที่ 9) ข้าพเจ้าสรุปบทเรียนเพื่อให้นักเรียนรวบรวมความคิด ความเข้าใจของตนเองจากการเรียนรู้ที่ผ่านมาว่าได้สาระสำคัญ หลักเกณฑ์ หลักการ หรือแนวคิดสำคัญในช่วงการสอนนั้นอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนจะได้รับประเด็นสำคัญของบทเรียนได้ถูกต้องว่ามีอะไรบ้างและจะนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้อย่างไร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.62, S.D.=0.54) และข้อที่ 5) ข้าพเจ้าใช้คำถามเพื่อเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ซึ่งการที่จะให้บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์ดังกล่าวข้าพเจ้าควรมีวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ มากมาย และข้าพเจ้าเข้าใจว่าการใช้คำถามจะมีประสิทธิภาพได้ข้าพเจ้าจะต้องเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการถามเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$)=4.26, S.D.=0.44) เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

รายการประเมิน	($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ
1. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
2. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงานได้	4.38	0.59	มาก
3. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชามาชี้นำในประเด็นที่เหมาะสมได้	4.46	0.51	มาก
4. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่มมากขึ้น	4.44	0.60	มาก
5. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้	4.26	0.44	มาก
6. การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.59	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.45	0.34	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$)=4.45, S.D.=0.34) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ข้อที่ 6) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านมีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.49, S.D.=0.50) รองลงมาคือ ข้อที่ 3) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ที่ได้เรียนในรายวิชามาชี้นำในประเด็นที่เหมาะสมได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$)=4.46, S.D.=0.51) และข้อที่ 5) การทำกิจกรรมส่งผลให้ท่านสามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่มได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$)=4.26, S.D.=0.44) เป็นลำดับสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.52, S.D.=0.33)

2. ผลการพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$) 4.45, S.D.=0.34)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาชีพรุ สามารถอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพรุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.52, S.D.=0.33) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามทักษะการจัดการสอนซึ่งประกอบด้วย ทักษะการสอน 9 ขั้นได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ทักษะการอธิบาย ทักษะการใช้คำถาม ทักษะการเสริมกำลังใจ ทักษะการสรุปบทเรียน ทักษะการสร้างความสนใจ ทักษะการใช้กระดานขอลัก ทักษะการกระตุ้นให้คิด และทักษะการใช้สื่อการสอน ส่งผลให้นักศึกษาได้เห็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบตามขั้นตอนอย่างชัดเจน อีกทั้งนักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทั้งในด้านการกระทำ ความรู้สึก ความคิด การตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนและส่งเสริมกันในทุกๆด้านโดยถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในผลงานของกลุ่มผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่านักศึกษาคนรู้จักภาคภูมิใจกับผลงานในกลุ่มตนเป็นอย่างมาก เนื่องจากกิจกรรมที่ออกแบบเป็นกิจกรรมที่เน้นความร่วมมือซึ่งทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ผลงานตามจุดประสงค์ที่กำหนดและสร้างความประทับใจและมีคุณค่าต่อความทรงจำของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยค้นพบคือการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เน้นกระบวนการมากกว่าเน้นเนื้อหาสาระของการเรียนการสอนทำให้นักศึกษามีอิสระในการเรียนรู้อย่างแท้จริงโดยสามารถกำหนดกระบวนการทำงานเพื่อการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

2. ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบได้ชัดเจนมากขึ้น อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและกิจกรรมที่ได้ทำนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ศักยภาพด้านต่าง ๆ ของตนเองและเพื่อนร่วมงานจากการทำงานร่วมกันทั้งภายในกลุ่มเพื่อนที่มีความสนิทสนมกันมากขึ้นทำให้การทำงานมีความเป็นระบบที่ดี เนื่องมาจากการแบ่งงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบทำให้งานบรรลุเป้าหมายตามที่ตนได้รับผิดชอบทั้งยังช่วยทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและสานสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถนำทักษะชีวิตที่ได้จากการเรียนรู้ไปทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพราะเนื่องจากได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานจริง ๆ และจากการสังเกตพบว่านักศึกษาได้เห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดองค์ความรู้จากการทำงานที่ตนได้รับผิดชอบ ซึ่งถือได้ว่านักศึกษานั้นมีทักษะชีวิตที่ก่อนที่จะออกไปสู่ตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ ปาริชาติ วลัยเสถียร (2543) ได้สรุปไว้ว่า การศึกษาที่เหมาะสมกับยุคโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 คือการศึกษาตลอดชีวิตมีความครอบคลุม ไปถึงการเรียนรู้วิธีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในการทำงาน การปรับปรุงบุคลิกการเรียนรู้ ซึ่งมีสาระ 4 ประการ ได้แก่ 1) การเรียนรู้เพื่อรู้ เป็นการเรียนรู้ทั่วไปและเรียนรู้เฉพาะอย่างให้ลึกซึ้ง 2) การเรียนรู้เพื่อทำ ซึ่งเป็นการเรียนรู้อาชีพหรือการทำงาน 3) การเรียนรู้เพื่อเป็นการตัดสินใจและรับผิดชอบ และ 4) การเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ใจผู้อื่นและวัฒนธรรมประเพณี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. โรงเรียนหรือผู้สอนควรมีการจัดเตรียมแหล่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาเพิ่มเติมให้มีความพร้อมและมีพอเพียง มีประสิทธิภาพและทันสมัย

2. ควรดำเนินการเชิญบุคคลภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนร่วมประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาความสามารถด้านอื่น ๆ การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสาร

2. ควรมีการติดตามและประเมินผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของผู้เรียนหลังจากที่เข้าร่วมการพัฒนาพฤติกรรมไปแล้ว ต่ออีกเป็นระยะ ๆ เพื่อศึกษาความคงทนของผลการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้กิจกรรมที่มีการประเมินผลตามสภาพจริง

3. ควรนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพครูในสาขาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

เฉลียวศรี พิบุลชล. (2535). เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ทศนา ประสานตรี. (2555). การพัฒนารูปแบบความเป็นครูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม.

วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม; ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 : กันยายน - ธันวาคม 2555.

ปนัดดา อามาตรและคณะ. (2560). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2560.

ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พระครูธรรมศาสนโฆสิต (อนาลโย). (2550). ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา ตาม หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของคุรุระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรม สามัญศึกษาอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา. ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มาเรียม นิลพันธ์. (2553). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

ศิริพร มโนพิเชษฐวัฒนา. (2547). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น เรื่องร่างกายมนุษย์. ปริญญานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สกุณา นันทะชัย (2552). **การจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาพิเศษ ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. วิทยานิพนธ์.**

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **รายงานวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.**

อุไร จักษ์ตรีมงคล. (2557). **การพัฒนาแบบวัดความสามารถทางวิชาชีพครู. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารวิจัยและพัฒนา ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.**

Romine, S. (1974). **Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional Climates. The Journal of Educational Research. 68: December.**

